

[Sigsgaard.]

hvor et amerikansk brintbombebevarende B 52-bombefly styrtede, hvorved det blev afsløret, at amerikanerne i årevis havde brugt Thule som kernevåbenbase. Den dårlige samvittighed lyste ud af den daværende regerings fortællinger og halve sandheder, og bedre blev det jo ikke ved regeringsskiftet. Man tav om ulykken næsten et døgn, fordi man var bange for, at NATO-modstanden ellers kunne få vind i sejlene ved valget. Derpå overfyldte man æteren og avisforsiderne med ukorrekte og forhastede meddelelser om den radioaktive forurening, om flyvninger og landinger med B 52-maskinerne. Mange af dem var i skarp modstrid med erfaringerne hos danske, der havde været på basen. Amerikanerne fik lov at bestemme, hvilke journalister der måtte komme til ulykkesområdet, selv om det jo dog er dansk — formelt — og journalisterne fandt sig i at blive holdt totalt afspærret fra de områder, hvor undersøgelserne fandt sted. Undersøgelsesernes omfang og karakter blev suverænt fastlagt af amerikanerne. Fra dansk side udsendtes et lille eksperthold uden tilstrækkeligt med tid, penge og teknik til at kunne kontrollere amerikanernes undersøgelser. Det har været sagt, at regeringen handlede, som om Danmark var en amerikansk koloni, og det er vel ikke helt forkert.

Det ligger nu nogenlunde klart, at luften over Grønland har været fløjet tynd af brintbombemaskiner. Alligevel fyldte man os med forsikringer om, at det ikke skete. Også den daværende statsminister, der i juni 1966 ved besøg i Thule selv havde set B 52erne flyve ind over Grønland, forsikrede, at sådan noget skete ikke. Hvad var det egentlig, der skete på Grønland? Var det 4 1,1-megatonsbomber, der faldt, svarende til 200 Hiroshimabomber? Hvordan vil de radioaktive langtidsvirkninger være? Hvad skete der egentlig med de bomber? Flækkede de midt over, som det hævdes, eller hvad?

Regeringen må forstå, at officielle meddelelser om disse ting ingen betydning vil

have efter alt, hvad der er sket. Derimod vil måske en absolut uvildig kommissionsundersøgelse være på sin plads — jeg understreger ordene: absolut uvildig; det kunne man sikre sig ved, at de her i salen repræsenterede partier hver for sig fik ret til at udpege 1 eller 2 medlemmer af en sådan kommission. Derfor må jeg spørge regeringen, om hemmelighedskræmmeriet skal fortsætte eller man vil nedsætte kommissionen. Eller må man måske ikke fortsætte undersøgelserne på dette område for amerikanerne?

Kommissionen måtte jo også undersøge, om der, som det med bestemthed hævdes, har været atomraketter på Thule indtil 1965. Siloerne findes jo endnu. Og hvad mon de amerikanske maskiner, der fra tid til anden lander på syddanske baser, medfører? Man husker brintbombestyrket ved Spanien. Mon nogen tror på, at der kun flyves med brintbomber i Sydeuropa og ikke i Nord-europa? Får danske myndigheder overhovedet lov til at kontrollere de amerikanske maskiner? Der bør bringes fuldstændig klarhed, inden der måske igen sker en ulykke. Tilliden til myndighederne, tilliden til regeringserklæringer er blevet ganske alvorligt svækket efter Thulefortællelserne.

Også på anden måde er vor status som amerikansk satellitstat kommet for dagens lys.

Det græske kup skete hurtigt og effektivt i overensstemmelse med en NATO-plan, planen Prometheus. I Italien var den tilsvarende plan ved navn ES på nippet til at blive bragt til udførelse under regeringskrisen i 1964. De tilsvarende amerikanske planer for Norge, hvorefter USA-styrker har ret til at okkupere norsk område efter eget skøn og til at nedkæmpe modstand i befolkningen samt til at stationere atomvåben i landet, blev offentliggjort i det norske blad Orientering i december.

Mit parti har gentagne gange spurgt, om der findes en tilsvarende NATO-plan for Danmark. For en måneds tid siden oplyste forsvarsministeren, at en sådan plan faktisk